

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

CAatalogus sancto//rum [et] gestor[um] eor[um]

Petrus <de Natalibus>

Lugduni, 1508

De s[an]ctis Moseo [et] amonio mar. Cap[itulum]. xcviij.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70797](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70797)

ad templū sacrificaturā duci fecisset: clamabat
 demō: dicens q̄ ignis a. iiii. angulis tēpli. p̄ce-
 dens ip̄m. incēdebat. Quōq̄ ignis de celo cecidit:
 et sacerdotes cū parte gentiliū cōbussit: et
 idoliū in fauillā redegit. Quōd dē s̄perator p̄f-
 scā p̄fecto tradidit puniendā. Que ducta ad p̄-
 toriū p̄fecti viciniis ferreis attrahit: et gladiis
 toto corpore dissipat: deinde carceri mactat.
 Sed dū p̄fectus intra carcerē equitaret: et lu-
 mē cōspexisset: p̄spiciēs per fenestrā vidit vir-
 ginē in throno sedentē: et faciem eius claritate
 nimia refulgēre. Qui carcerē anulo suo signās
 .i. milites ad custodiā dimisit. Illi hō noctu eā
 cū angelis psallēre audiebāt. Hanc autē facto
 suffit eā impator p̄ntē p̄fecto in amphitheatrū
 duci: et bestias exponi. Et dū sibi leo immanissī-
 mus: q̄ onē quorūdam comedebat: et iiii. dieb⁹
 fuerat sine cibo detētus dimissus esset: leo cur-
 sum arripēs ad pedes virginis p̄cidit: et plan-
 tas lingere cepit. Quē dū cesar ad locū suū re-
 duci faceret: in cōsanguineū eius intruit: et eū p̄-
 tinus interfecit. Tūc s̄perator iussit eā in ergas-
 tiliū recludi: et triduo in edā macerari. Deinde
 ip̄am eductā faciesq̄ splendentē in equuleo su-
 spendi: et vnguis latera ei⁹ radi. Statimq̄ bra-
 chia cū manib⁹ carnicū dolore nimio torque-
 bant. Post hec in ignē copiosus mittit: sed plu-
 uia marina cūvento subito erūpente: flāma di-
 sp̄rgit: et ignis extinguit: virgoq̄ oīno illesa
 cōspicit. Quod dū claud⁹ magice depuraret:
 fecit capillos ip̄ius radi: vt sic ei⁹ maleficia tol-
 lerentur. Post hec in tēplum idolorū eā inclūsit
 et ostiū anulo consignauit: vbi audite sunt vo-
 ces angelice yna secū deum laudātes. Post
 diē tertiu ingressus imperator in templū rep̄-
 perit p̄fscā in throno sedentē vallatā agminib⁹
 angeloz: et iuxta basem colūne idoliū cōmi-
 nutus: p̄pter qd̄ iratus cesar eam foras vrbem
 eductā p̄cepit gladio necari: q̄ prius oratiōe
 facta ad dñm: vt susciperet sp̄m ei⁹: voce celica
 ad gloriā inuitat: sicq̄ decollata est: et continuo
 carnicifex mortui ceciderūt. Quod dū sancto
 vrbis rome ep̄o nunciatū esset: accessit cum cle-
 ricis: vt colligeret corpus martyris: repperitq̄
 duas aquilas corpore insidētēs: et ip̄m ne a fe-
 ris tangeretur custodientes: quod ab ep̄o colle-
 ctus militario. et ab vrbē via hostien. sepultū est.
 vbi et fuerat decollata. Imperator hō graui lā-
 guore percussus dentib⁹ propriis carnes suas
 mordens: post dies paucos miserabiliter expi-
 rauit. Tempore autē eutyciani pape corp⁹ beate
 p̄fscē eidē diuinitus reuelat: et locus per visio-
 nem ostenditur: vbi ip̄e cū clero et populo effo-
 diens et corpus inueniens: ip̄m inde leuauit: et
 ad vrbem deducens in ecclesia sanctorū marty-
 rum aquile et p̄fscille venerabiliter tumulauit:
 in loco hō vbi fuerat decollata ecclesia a fideli-
 bus facta est: ei⁹ memorie dedicata. Que passa
 est. xv. kalen. februarū.

De sancto Deoseo et amonio mar. Cap. lxxvii.

Deoseus et amonius

apud pontum insulam passi sunt:
 qui cum essent milites et christus
 constanter confiterent: primo in
 litrib⁹ cingulis exuti. deinde ad
 metalla dānari sunt. post aliquod hō ip̄us inde
 abstracti: diuersisq̄ supplicis affecti. Nouissi-
 me igni traditi sunt. Sicq̄ martyriū suū consu-
 mauerunt. xv. kalen. februarū: vt ait ado.

De sancto Deicolo abbate. Cap. lxxviii.

Deicolus abbas di-

scipulus fuit colubani abbat̄is.
 Quo quidē sancto cum discipu-
 lis a britannijs abscedente: ip̄e
 de licentia patris eo q̄ debilis
 esset pedib⁹ ibidē remansit: mādato sibi p̄ obe-
 dientiam ne ad monasteriū luxouicē. vnde dis-
 cesserat aliquādo rediret. Recedēte ergo ma-
 gistro dum discipulus per incerta loca vagaretur:
 et sitis eum arida cōpimeret: baculo terras
 percussit: fonsq̄ ibi statim erupit: qui sanctum
 reficiens vsq̄ hodie ibi manet. Eum autem bu-
 bulcum oues pascentem de loco quereret: illeq̄
 sibi intinasset: rogauit eum vt illuc usq̄ secum
 peragraret. Dumq̄ pastor p̄o pecoribus dubi-
 taret: nec haberet cui custodiēdas dimitteret:
 sanctus baculum p̄o custode in terram fixit:
 easq̄ baculo in sua fide commendauit. Quem
 bubulcus vsq̄ ad locum associauit: et reuersus
 oues circa baculum ac si circa pastorem, illesas
 et accubantes inuenit. Veniens ergo deicolus
 ad locum ostensum ecclesiā sancti Martini ibi
 positā clausam conspexit: sed iamē p̄p̄inquis:
 per eades sponte sibi diuinitus referatā intra-
 uit: et orationē fecit. Et dum hec crebro fieret:
 ps̄byter ecclie illi⁹ inuidia motus hec patrono
 noīe versario nūclauit: de cuius licentia cū suis
 ordinauit: vt dū monachus ille p̄ noctē ecclias
 introisset: ip̄e eū insecr⁹ cū illis occideret. Dū
 igit̄ hora obdussset: et ad sancti interitū festina-
 ret: veniēs ad eccliam ianuas et fenestras spi-
 nis et rubis obstructas inuenit: et sic intrare nō
 valēs virū dei dimisit. Quōd audiēs versarius: et
 hoc magicis artib⁹ attribuēs: mandauit suis vt
 vbiq̄q̄ monach⁹ rep̄iret sibi genitalia p̄cedere-
 rent. Statimq̄ in ip̄a hora versarius in eisdem
 mēbris sibi mirabilr̄ tumefactis dolere admo-
 dū cepit. Quōd vroz eius et iniuria scd̄ illata cō-
 tigit̄se recognoscēs virū dei ad se humillr̄ accer-
 sivi fecit: vt ad maritū liberādū festinaret. Sed
 atēq̄ deicol⁹ illuc puenisset versari⁹ exp̄irauit.
 veniēs q̄ scētus itinere fessus capā exiit: easq̄
 radio solis p̄ fenestrā intrāris suspexit: vbi ac si
 in p̄rica māsit. Deinde orōne sua versariū susci-
 tauit: q̄ oēs suas possessiones et capellā sibi con-
 cedit. vbi deicolus congregatis fratrib⁹ mo-